

Fra fremmede Tidsskrifter.

Schweizerische Zeitschrift für Strafrecht.
1913.

I 4de Hæfte for 1913 af Schweizerische Zeitschrift für Strafrecht skildrer v. Hentig den engelske Forvaringsanstalt for vanemæssige Forbrydere, »Camp Hill«, som er opført paa Øen Wight. Den engelske Prevention of Crimes Act 1908 bestemmer, at Personer, der for en Forbrydelse idømmes Tugthusstraf, og som tilstaar eller af Juryen erklæres for at være vanemæssige Forbrydere, i Almensikkerhedens Interesse af Domstolen kan dømmes til yderligere at tages i Forvaring i et Tidsrum af mindst 5 og højst 10 Aar efter Rettens Skøn. Som vanemæssig Forbryder anses den, som efter sit fyldte 16' Aar er dømt mindst 3 Gange for en Forbrydelse og vedblivende fører et forbrydersk eller uhæderligt Liv. Justitsforvaltningen har derhos Ret til overfor en Vaneforbryder, som er dømt til mindst 5 Aars Tugthus, efter Udtaaelsen af de 3 Aar at foretage en Forandring af Resttiden til preventive detention. Statssekretæren kan til enhver Tid betinget løslade den dømte og stille ham under Tilsyn, og hvert 3' Aar skal Spørgsmaalet om betinget Løsladelse tages op til Overvejelse paa Grundlag af en omhyggelig Undersøgelse. England har saaledes som Hovedprincip antaget Forvaring ved Siden af, som Tillæg til den efter Loven forskyldte Straf. For det egentlige Englands Vedkommende foregaar Forvaringen i den udelukkende hertil indrettede Anstalt Camp Hill.

Her skal gengives Hovedpunkterne i v. Hentigs Skildring af denne ejendommelige og i sin Art enestaaende Anstalt.

Camp Hill Prison bestaar af foreløbig 4 Blocks for Fangerne, en Disciplinerafdeling og de fornødne Bygninger til Administration osv. Omkring Husene og de hertilhørende

frie Arealer strækker sig Mure af lyse Sten, som gør Indtryk af at være uoverstigelige. Bevogtningen af Anstalten er meget skarp, Opsynsmændene er væbnede med Revolvere, Sidevaaben og Gummiknipler, og derhos omkredses Anlægget ved Dag og Nat af karabinbevæbnede Funktionærer. Dette er muligvis en Følge af, at der i December 1912, efter at Anstalten var taget i Brug i Marts s. A., fandt en Revolte Sted, som iøvrigt førte til, at man som Disciplinærstraf overførte 15 Fanger til Tugthuset i Portland. Belæget stiger iøvrigt rask, da Afgangen paa Grund af Forvaringstidens Længde foreløbig er ringe, medens der hvert Aar tilgaar nye Fanger, som har udstaaet deres Tugthusstraf. I September 1913, da v. Hentig aflagde sit Besøg, var der 150 Mand i Forvaring. Medens, som nævnt, den ydre Bevogtning er skarp, peges der med Stolthed paa, at Anstalten ikke er en Strafanstalt, og at Livet derinde foregaar i langt friere Former, end Strafanstalter kender. Bygningerne er lyse, beskedent venlige; deres Beboere har Lov at lade Haaret vokse og at barbere sig selv, bærer ikke den sædvanlige Tugthusdragt og har en særlig Søndagsdragt (noget, der nu ogsaa er indført i den nye danske Strafanstalt i Nyborg). Cellevinduerne er anbragt saa lavt, at man kan se ud og efter Behag holde dem aabne eller lukkede, et uvurderligt Gode, ogsaa fordi man undgaar den pinlige Skærpelse af Høresansen, der i Anstalter med højtsiddende og utilgængelige Vinduer er en Følge af, at der intet bydes som Tilfredsstillelse for Synet, og som ofte fører til hallucinatoriske Tilstande og Fængselspsykoser. Arbejdsfortjenesten kan indtil et Maksimum af 9 Pence om Ugen anvendes til Indkøb i en Kantine, der forhandler Tobak, Slikkerier, Marmelade o. l., medens Alkohol absolut ikke kan faas; kontante Penge faas ikke udleveret, alt betales ved Afregning. Forf. fik det bedste Indtryk af Personalet, der syntes at være besjælet af Energi, men frit for unødvendig Stramhed, og at anstrænge sig for at skaane og opflamme Fangernes Æresfølelse. Et omhyggeligt Progressivsystem er indrettet, hvorunder man stiger gennem Tidsrum paa 6 Maaneder. Som Fordele, Progressionen hjemler, nævnes Tilladelsen til at spise Middagsmaaltidet i Fællesskab, hvorunder da intet Opsyn er direkte tilstede: Fangerne spiser alene i deres Block, kun under Opsyn af en Betjent, der er anbragt oppe i en fast Loge, hvorfra han, om fornødent, ved Alarmsignal straks kan hidkalde Forstærkning. Ved fortsat god Opførsel opnaas Lov til at være en Time længere oppe om Aftenen og

lemvejen mellem Frihed og en pinlig og unyttig Straf. Da man hverken kan forbedre deres defekte Hjærner eller uden videre omkalfatre Samfundsforholdene, har man anbragt høje Mure og ladte Karabiner mellem dem og det frie Liv og skabt dem en Særeksistens, der kan passe for dem og tilfredsstille dem. — I Forf.s Skildring savner man kun Oplysning om, hvorledes og med hvilket Resultat Fangerne beskæftiges. — Sluttelig fremhæver v. Hentig Betænkeligheden ved, at Anstalten er lagt i den Egn af England, der har det herligste og sundeste Klima, hvor Fangerne en Aarrække suger Kræfter og Sundhed, men derpaa efter Løsladelsen maa søge til Egne, hvor ogsaa de klimatiske Forhold er langt ugunstigere, idet han ser en Fare ved en saadan sundhedsmæssig Forvæmning. Hertil synes dog at maatte svares, at enhver Forøgelse af Kræfter, som disse af Naturen stedmoderlig behandlede Individuer kan opnaa, vil kunne forøge Muligheden for en Tillæmpning til Samfundslivet efter Forvaringstidens Udløb.

O. H.